

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Marszałek Senatu

Druk nr 676
Warszawa, 10 maja 2012 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. mam zaszczyt powiadomić Panią Marszałek, że Senat na 11. posiedzeniu w dniu 10 maja 2012 r. podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy

**- o zmianie ustawy o Agencji
Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz
Agencji Wywiadu.**

Projekt ustawy stanowi wykonanie obowiązku dostosowania systemu prawa do orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego.

Jednocześnie pragnę poinformować, że Senat upoważnił senatora Piotra Wacha do reprezentowania Senatu w dalszych pracach nad tym projektem.

Z poważaniem

(-) wz. Jan Wyrowiński
Wicemarszałek Senatu

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 10 maja 2012 r.

**w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o zmianie ustawy o Agencji
Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu**

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., Senat wnosi do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy o zmianie ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu.

Jednocześnie upoważnia senatora Piotra Wacha do reprezentowania Senatu w pracach nad projektem.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jan WYROWIŃSKI

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu

Art. 1. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.¹⁾) po art. 230 dodaje się art. 230a w brzmieniu:

„Art. 230a. 1. Funkcjonariuszowi zwolnionemu na podstawie art. 230 ust. 1, 3 lub 4, który nie złożył skargi do sądu administracyjnego na decyzję o wypowiedzeniu stosunku służbowego, a którego stosunek służbowy uległ rozwiązaniu w terminie jednego miesiąca, do okresu służby dolicza się 5 miesięcy dla celów związanych z naliczaniem wysługi lat służby.

2. Funkcjonariuszowi zwolnionemu na podstawie art. 230 ust. 1, 3 lub 4, który do dnia 12 sierpnia 2004 r. złożył podanie o ponowne przyjęcie do służby lub złożył skargę do sądu administracyjnego na decyzję o wypowiedzeniu stosunku służbowego, okres pozostawania poza służbą w wymiarze nieprzekraczającym okresu od dnia zwolnienia ze służby do dnia uprawomocnienia się wyroku sądu administracyjnego uchylającego rozkaz o zwolnieniu funkcjonariusza ze służby albo do dnia ponownego przyjęcia do służby, traktuje się jako okres równorzędny ze służbą w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo Agencji Wywiadu dla celów związanych z naliczaniem wysługi lat służby.

3. Przepisy ust. 2 nie naruszają skutków korzystnego dla funkcjonariusza zwolnionego na podstawie art. 230 ust. 1, 3 lub 4, orzeczenia sądu administracyjnego wydanego przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

4. Doliczenie okresów, o których mowa w ust. 1 lub 2, do wysługi lat służby następuje na wniosek funkcjonariusza.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 53, poz. 273, Nr 84, poz. 455, Nr 117, poz. 677 i Nr 230, poz. 1371.

5. Przepisy ust. 1 i 2 nie stanowią podstawy dochodzenia przez funkcjonariuszy zwolnionych na podstawie art. 230 ust. 1, 3 lub 4, wypłaty uposażeń oraz innych roszczeń finansowych związanych ze zwolnieniem.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Cel projektowanej ustawy

Celem projektu jest zmiana ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676, ze zm.) związana z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 kwietnia 2004 r. (sygn. akt K 45/02).

Generalnie chodzi w nim o sanację skutków wypowiedzenia stosunku służbowego funkcjonariuszom ABW i AW w oparciu o przepis uznany za niezgodny z Konstytucją.

2. Przedmiot i istota rozstrzygnięcia Trybunału Konstytucyjnego

2.1. TK orzekł, że:

- 1) art. 230 ust. 1 ustawy w zakresie, w jakim przewiduje, na podstawie pkt 2 tego przepisu, możliwość wypowiedzenia funkcjonariuszowi stosunku służbowego, jest niezgodny z art. 7 i art. 60 Konstytucji,
- 2) art. 230 ust. 7 ustawy, w zakresie, w jakim wyłącza stosowanie przepisów art. 60 ust. 4 oraz art. 63 tejże ustawy do funkcjonariusza, o którym mowa w art. 230 ust. 4 ustawy:
 - a) jest niezgodny z art. 32 i art. 60 Konstytucji,
 - b) jest niezgodny z art. 25 lit. c Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych, otwartego do podpisu w Nowym Jorku dnia 19 grudnia 1966 r.

2.2. Przepisy art. 230 ust. 1 i 7 przewidują, że:

„1. Szefowie ABW i AW, każdy w zakresie swojego działania, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, uwzględniając kwalifikacje zawodowe funkcjonariusza, jego przydatność do służby w ABW albo AW, a także wysokość posiadanych limitów zatrudnienia i środków budżetowych oraz planowaną strukturę organizacyjną, poinformują pisemnie funkcjonariusza o (...) wypowiedzeniu stosunku służbowego.”,

„7. Wobec funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 3 i 4, przepisów art. 60 ust. 4 oraz art. 63 nie stosuje się.”.

Wzorcami konstytucyjne w oparciu, o które orzekał TK były art. 7 Konstytucji (zasada legalizmu), art. 32 (zasada równości i zakaz dyskryminacji), art. 60 (równy dostęp do służby

publicznej), a także art. 25 lit. c MPPOiP (zasada równości i zakaz dyskryminacji w dostępie do służby publicznej).

2.3. Na mocy przepisów przejściowych do ustawy z 2002 r. tworzącej w miejsce UOP dwie nowe instytucje, dotychczasowi funkcjonariusze UOP, stali się z mocy prawa funkcjonariuszami Agencji, z zachowaniem dotychczasowych warunków służby, ale tylko do czasu określonego w art. 230 ust. 1, tzn. do czasu zaproponowania im nowych warunków służby albo wypowiedzenia stosunku służbowego (na podjęcie jednej z tych decyzji ustawa dała szefowi Agencji 14 dni). Ponadto ustawa określała, jakimi kryteriami powinien kierować się szef Agencji podejmując decyzję w tym zakresie.

TK uznał, że nawet przyjęcie, że stosunek służbowy funkcjonariuszy służb specjalnych jest specyficzny, nie oznacza dowolności w kształtowaniu reguł prawnych, warunkujących dostęp do tej służby.

TK porównując przepisy ustawy o UOP i ustawy o ABW i AW, doszedł do wniosku, iż zniesienie UOP i utworzenie w to miejsce dwóch Agencji miało charakter zmiany organizacyjnej, nie było zaś reformą funkcjonowania służb specjalnych. Brak jest materialnych przesłanek do dokonywania kadrowej rekonstrukcji korpusu funkcjonariuszy. Choć ustawodawca przyjął jako kryteria wypowiedzenia stosunku służbowego: wysokość posiadanych limitów zatrudnienia i środków budżetowych oraz planowaną strukturę organizacyjną, to jednak z porównania tych limitów w kolejnych ustawach budżetowych oraz z porównania statutów tych instytucji, wynika, że owa zmiana nie łączyła się, ani z ograniczeniem limitów budżetowych, ani ze zmniejszeniem zatrudnienia, ani z likwidacją komórek organizacyjnych.

Reorganizacja - zdaniem TK - nie może być wykorzystywana jako okazja do wymiany kadry. Stanowi to bowiem obejście przepisów gwarantujących funkcjonariuszom wzmożoną trwałość ich zatrudnienia. Gwarancje te spełniają wieloraką rolę. „Po pierwsze, stanowią ważną gwarancję realizacji art. 60 Konstytucji. Należy bowiem mieć na uwadze, że tylko prawo formułujące w sposób precyzyjnie określony warunki ubiegania się o przyjęcie do służby, a przede wszystkim warunki jej pełnienia, pozwala ocenić, czy obywatele mają prawo dostępu do służby publicznej na jednakowych zasadach. Po drugie, gwarancje te dają ochronę indywidualnym prawom funkcjonariusza, zapobiegając arbitralności w jego ocenie przez zwierzchnika w sytuacji, w której warunki służby wymagają podporządkowania i daleko idącej dyspozycyjności funkcjonariusza. Po trzecie, spełniają ważną funkcję ustrojową. Stanowią jedną z gwarancji politycznej neutralności i stabilności służb specjalnych i są czynnikiem ograniczającym instrumentalne ich wykorzystywanie dla celów politycznych

aktualnej większości parlamentarnej. (...) Należy również zwrócić uwagę, że zamieszczenie w ustawie gwarancji stabilności zatrudnienia daje podstawę do uzasadnionego oczekiwania, że ustawodawca nie zmieni w sposób arbitralny zasad ochrony trwałości stosunku pracy. Ma zatem znaczenie z punktu widzenia układania planów życiowych jednostki”.

W ocenie TK, ustawodawca, pozostawił Szefom Agencji nadmierny zakres swobody i uznaniowości, przez to że odwołał się do kryteriów nieadekwatnych w sytuacji, gdy wprowadzone zmiany w funkcjonowaniu służb specjalnych miały w istocie charakter organizacyjny, a nie strukturalny.

Artykuł 230 ust. 7 przewiduje wyłączenie - w stosunku do funkcjonariuszy, którzy odmówili przyjęcia proponowanych warunków służby lub, którym został wypowiedziany stosunek pracy - stosowanie art. 60 ust. 4 oraz art. 63 ustawy. Przepisy te określają terminy zwolnienia funkcjonariuszy ABW i AW ze służby, w przypadku likwidacji jednostki organizacyjnej Agencji lub jej reorganizacji połączonej ze zmniejszeniem obsady etatowej, jeżeli przeniesienie funkcjonariusza do innej jednostki organizacyjnej Agencji lub na niższe stanowisko służbowe nie jest możliwe albo z innych przyczyn wymienionych w ustawie, zaistniałych w czasie zaprzestania służby z powodu choroby. W przypadku likwidacji jednostki organizacyjnej Agencji lub jej reorganizacji okres ten wynosi 6 miesięcy - w służbie stałej oraz 3 miesiące w służbie przygotowawczej. Natomiast w przypadku zaprzestania służby z powodu choroby zwolnienie funkcjonariusza ze służby, w zależności od podstawy prawnej zwolnienia, nie może nastąpić przed upływem 12 albo 3 miesięcy od dnia zaprzestania służby z tego powodu.

Tymczasem w zakwestionowanym ust. 7 przyjęto, że w razie odmowy przyjęcia przez funkcjonariusza zaproponowanych warunków służby, stosunek służby rozwiązuje się z dniem dokonania tej odmowy. Natomiast stosunek służby funkcjonariusza, któremu na podstawie art. 230 ust. 1 pkt 2 został wypowiedziany stosunek służbowy, rozwiązuje się w terminie 1 miesiąca, liczonym od dnia doręczenia temu funkcjonariuszowi pisma o wypowiedzeniu.

Dochodzi więc do zróżnicowania sytuacji prawnej funkcjonariuszy, przez wyłączenie w stosunku do niektórych z nich dłuższych „okresów ochronnych”, choć przyczyny zwolnienia ze służby są analogiczne. Zgodnie z art. 60 ust. 2 ustawy funkcjonariusza można zwolnić ze służby m.in. w przypadku likwidacji jednostki organizacyjnej Agencji lub jej reorganizacji połączonej ze zmniejszeniem obsady etatowej, jeżeli przeniesienie funkcjonariusza do innej jednostki organizacyjnej Agencji lub na niższe stanowisko służbowe nie jest możliwe. W istocie wypowiedzenie stosunku służby lub złożenie propozycji nowych warunków służby na podstawie art. 230 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy wiąże się ze zniesieniem

Urzędu Ochrony Państwa i utworzeniem w to miejsce dwóch Agencji. Zniesienie UOP jest zmianą organizacyjną, a nie strukturalną i w ocenie TK nie stanowi podstawy uzasadniającej wyłączenie stosowania przepisów ochronnych, w stosunku do niektórych funkcjonariuszy ABW i AW. Wprowadzone odstępstwa w zakresie ochrony stosunku służbowego powinny pozostawać w racjonalnym związku z przyczynami, które rodzą skutek prawny w postaci rozwiązania tego stosunku.

W świetle konstytucyjnej zasady równości, wszystkie podmioty prawa charakteryzujące się daną cechą w równym stopniu mają być traktowane równo. Zasada ta zakłada także różnicowanie podmiotów podobnych, ale tylko wówczas, gdy zastosowane przez ustawodawcę kryterium zróżnicowania jest racjonalnie uzasadnione i sprawiedliwe. Na tle badanej regulacji trudno wskazać kryterium, które pozostawałoby w racjonalnym związku z celem i treścią regulacji, zwłaszcza gdy podstawą zwolnienia ze służby jest art. 230 ust. 1 pkt 2 ustawy. Funkcjonariusze ci znajdują się bowiem w analogicznej sytuacji faktycznej i prawnej jak funkcjonariusze zwolnieni ze służby z powodu likwidacji jednostki organizacyjnej Agencji lub jej reorganizacji.

3. Różnice między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Przepisów art. 230 ust. 1 i 7 po wydaniu wyroku TK nie nowelizowano uznając, że mają charakter przejściowy i wyrok nie wymaga wykonania. Jednak według informacji otrzymanych od służb prawnych ABW, w pewnym zakresie pojawiają się utrudnienia w realizacji wyroku w praktyce. Przede wszystkim dotyczą one ABW, ponieważ to ona przejęła zdecydowaną większość dotychczasowych funkcjonariuszy UOP, którym następnie wypowiedziano stosunek służbowy. W związku z tymi wszczęte zostały postępowania przed sądami administracyjnymi, mające na celu sanację zaistniałych stosunków faktycznych i prawnych. Z punktu widzenia ekonomiki postępowania w tych sprawach lepszym rozwiązaniem byłoby jednak uchwalenie przepisu o charakterze generalnym.

Proponuje się zatem by przyjąć regulację przewidującą, że w przypadku funkcjonariusza pozostającego poza służbą w związku ze zwolnieniem na podstawie niekonstytucyjnego przepisu do okresu służby liczonego do wysługi lat doliczyć okres równy różnicy między skróconym niekonstytucyjnym wypowiedzeniem, a okresem, który powinien się do niego stosować wedle ogólnych zasad. Proponuje się też by w przypadku funkcjonariuszy, którzy do dnia 12 sierpnia 2004 r. (czyli w terminie 3 miesiące od

ogłoszenia wyroku TK), złożyli podanie o ponowne przyjęcie do służby lub skargę do sądu administracyjnego na decyzje o wypowiedzeniu stosunku służbowego, okres pozostawania poza służbą w wymiarze nieprzekraczającym okresu od dnia zwolnienia ze służby do dnia uprawomocnienia się wyroku sądu administracyjnego uchylającego rozkaz o zwolnieniu funkcjonariusza ze służby albo do dnia ponownego przyjęcia do służby, traktować jako okres równorzędny ze służbą w ABW albo AW dla celów związanych z naliczaniem wysługi lat służby.

Choć wyrok dotyczył tylko funkcjonariuszy, którym od razu wypowiedziano stosunek służbowy, za celowe uznano objęcie projektowaną ustawą również funkcjonariuszy, którym stosunek wygasł w związku odmową przyjęcia nowych warunków służby, zaproponowanych przez szefa Agencji na podstawie przejściowego art. 230.

Ponieważ orzeczenia sądów administracyjnych były wydawane jeszcze przed ewentualnym wejściem w życie projektowanej ustawy, dodano przepis zaznaczający, iż projektowana ustawa nie wpływa na skutki tych wyroków.

4. Konsultacje

Opinie w sprawie projektu przedstawili: Minister Sprawiedliwości, Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego, Przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Agencji Wywiadu oraz Krajowa Izba Radców Prawnych. KRS i KIRP nie wniosły uwag. Minister Sprawiedliwości i Prezes NSA, nie negując celowości projektu, zgłosili propozycje zmian, których część została uwzględniona. Szef Agencji Wywiadu uznał projekt za zbędny. Szef ABW w pełni poparł projekt.

5. Skutki projektowanej ustawy

Ustawa powoduje skutki finansowe dla budżetu państwa wynikające z konieczności potraktowania okresu pozostawania poza służbą jako lat służby dla celów związanych z naliczaniem wysługi lat.

6. Oświadczenie o zgodności z prawem Unii Europejskiej

Przedmiot projektu jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 24 maja 2012 r.

BAS-WAPEiM-1204/12

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu (przedstawiciel wnioskodawcy: senator Piotr Wach)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy przewiduje dodanie art. 230a w ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154, ze zmianami, dalej: ustawa). Zmiana jest związana z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 kwietnia 2004 r. (sygn. akt K 45/02, Dz. U. z 2004 r. Nr 109, poz. 1159). TK orzekł w nim m.in. o niezgodności art. 230 ust. 1 (w zakresie, w jakim przepis ten przewiduje możliwość wypowiedzenia funkcjonariuszowi stosunku służbowego) i ust. 7 (w zakresie w jakim przepis wyłącza stosowanie niektórych przepisów ustawy o zwolnieniu ze służby) z art. 60 i art. 32 Konstytucji RP oraz z art. 25 lit. c Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych. Projekt zakłada, że funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby na podstawie przepisów zakwestionowanych przez TK należy doliczyć do okresu służby okres równy różnicy między skróconym niekonstytucyjnym wypowiedzeniem a okresem, który przysługiwałby funkcjonariuszowi na ogólnych zasadach.

Proponowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Kwestie stanowiące przedmiot projektu ustawy nie są regulowane prawem Unii Europejskiej.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Prawo Unii Europejskiej nie reguluje kwestii zawartych w przepisach opiniowanego projektu.

4. Konkluzje

Przedmiot projektu ustawy o zmianie ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

BAS-WAPEiM-1205/12

Warszawa, 24 maja 2012 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna

w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu – czy senacki projekt ustawy o zmianie ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu (przedstawiciel wnioskodawcy: senator Piotr Wach) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Projekt ustawy przewiduje dodanie art. 230a w ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154, ze zmianami, dalej: ustawa). Zmiana jest związana z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 kwietnia 2004 r. (sygn. akt K 45/02, Dz. U. z 2004 r. Nr 109, poz. 1159). TK orzekł w nim m.in. o niezgodności art. 230 ust. 1 (w zakresie, w jakim przepis ten przewiduje możliwość wypowiedzenia funkcjonariuszowi stosunku służbowego) i ust. 7 (w zakresie w jakim przepis wyłącza stosowanie niektórych przepisów ustawy o zwolnieniu ze służby) z art. 60 i art. 32 Konstytucji RP oraz z art. 25 lit. c Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych. Projekt zakłada, że funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby na podstawie przepisów zakwestionowanych przez TK należy doliczyć do okresu służby okres równy różnicy między skróconym niekonstytucyjnym wypowiedzeniem a okresem, który przysługiwałby funkcjonariuszowi na ogólnych zasadach.

Przedmiot projektu ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu **nie jest projektem ustawy wykonującej** prawo Unii Europejskiej.

Szef Kancelarii Sejmu

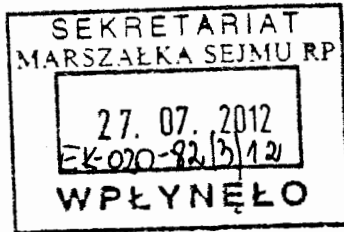
Lech Czapla

SENATOR
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Piotr Wach

Warszawa, 26 lipca 2012r.

Pani

Marszałek Sejmu

Ewa Kopacz

Szanowna Pani Marszałek,

w odpowiedzi na pismo z dn. 14 czerwca 2012 r. (sygn.GMS-WP-17-4/12), informuję, że wystąpiłem do Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego celem uzupełnienia punktu 5 uzasadnienia projektu ustawy o zmianie ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu o spodziewane skutki finansowe.

W wyniku przeprowadzonych konsultacji problemu skutków finansowych projektowanej ustawy – informuję, że ustawa powoduje skutki finansowe dla budżetu państwa wynikające z konieczności potraktowania okresu pozostawania poza służbą, jako lat służby dla celów związanych z naliczeniem wysługi lat. Szacowana wysokość tych skutków oscyluje wokół kwoty 100 000,- zł. w skali rocznej. Kwota ta zostanie pokryta bezpośrednio z budżetu Agencji.

Chciałbym także podkreślić, iż brak, chociażby takiej, jak proponowana w projekcie ustawy, częściowej rekompensaty, może spowodować wielokrotnie większe roszczenia.

Z wyrazami szacunku,

Piotr Wach

P. Wach

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Warszawa, dnia 19 lipca 2012 r.

BSA III - 021 - 235/12

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu 23.07.2012

**Pan
Lech CZAPLA
Szef Kancelarii Sejmu**

Szanowny Panie Ministrze!

W odpowiedzi na pismo z dnia 14 czerwca 2012 r., GMS-WP-173-176/12 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy nie zgłasza uwag do **senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu.**

Z poważaniem

Stanisław Dąbrowski
Stanisław DĄBROWSKI